

اثرات Fling Step و Forward Directivity در ارزیابی پارامترهای کنترل قابهای مهاربندی شده کمانش ناپذیر (BRBF)

محمد ابراهیم شمشادیان^۱، داود وفایی^۲، سید مهدی زهراوی^۳ و جاوید وفایی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تهران

۳- دانشیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تهران

۴- کارشناس ارشد زلزله، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه امیرکبیر

shemshadian@ut.ac.ir
dvafaei@ut.ac.ir
mzahrai@ut.ac.ir
jvafaie@gmail.com

خلاصه

برای سایتهايی که در فاصله‌ی ۱۰ تا ۱۵ کیلومتری از منشأ زلزله قرار دارند، بویژه در سایتهاي رو به پارگي گسل(Forward Directivity)، تکانهاي زلزله با خصوصيات کاملاً متفاوتی از حوزه دور مشاهده شده است. مهمترین مشخصه اين زلزله‌ها وجود يك دامنه بالس مانند در ابتداي رکورد می‌باشد که محتواي انرژي بالايی دارد. کنترل غيرفعال سازه‌ها بوسيله ميراگرهاي هيستريتك روشي مؤثر برای جذب ميزان زيادي از اين انرژي می‌باشد. در مطالعه‌ي حاضر رفتار مهاربندهای BRB به عنوان ميراگر هيستريتك در حوزه‌ي نزديک بررسی و عملکرد مطلوبی در جذب انرژی توسط آن‌ها مشاهده شد.

كلمات کلیدی: عملکرد لرزه‌ای، حوزه نزدیک، مهاربند کمانش ناپذیر، تحلیل دینامیکی غیرخطی.

۱. مقدمه

در چند دهه اخیر زلزله‌های ویرانگر زیادی چون زلزله‌های نورتربیج (۱۹۹۴)^۱، کوبه ژاپن (۱۹۹۵)^۲، ایزمیت و دوزچی^۳ ترکیه (۱۹۹۹) و چی‌چی تایوان (۱۹۹۹)^۴ در حوزه نزدیک گسل رخ داده است. این زلزله‌ها و آثارشان بر روی سازه‌ها سبب شد تا محققین زیادی بر روی این زلزله‌ها تحقیق کنند. عبارت حوزه نزدیک عبارت جدیدی نبوده و اولین بار پس از زلزله‌های پارکفیلد کالیفرنیا (۱۹۶۶)^۵ و پاکویما سانفرناندو (۱۹۷۱)^۶، توسط بولت^۷ مطرح شد^[۱]. اهمیت این موضوع در طراحی سازه‌های مهندسی عمران به خوبی درک نشده بود تا اینکه پس از زلزله‌های اخیر و خرامی زیاد سازه‌های طراحی شده با آینین نامه‌های متداول زلزله، برای محققین اثبات شد که پاسخ غیرخطی سازه‌ها برای زلزله‌های حوزه دور و نزدیک بسیار با یکدیگر متفاوت بوده و این آینین نامه‌ها نیازمند تکمیل می‌باشند. آثار ناشی از زمین‌لرزه‌های حوزه‌ی نزدیک و امواج بالس‌گونه، تا اندازه زیادی ناشناخته‌اند به دلیل کمبود اطلاعات آزمایشگاهی و تجربی، تا کنون آینین نامه‌های بسیار محدودی تأثیر آن را در متن قوانین خود گنجانده‌اند.

علوی و کراونیکلر در سال ۲۰۰۱ رفتار الاستیک و غیرالاستیک قابهای سازه‌ای را بر اثر زلزله‌های نزدیک گسل بررسی کردند. آنها نشان دادند که برای سازه‌های با پریود T در مقایسه با پریود بالس رکورد زلزله T_p در صورتی که پریود سازه بزرگتر از پریود بالس باشد، نیروهای بررشی الاستیک طبقات در ارتفاع قاب به نسبت پریود طبیعی سازه به مدت زمان بالس بستگی دارد^[۲]. در سال ۲۰۰۶ کریشنان چند مطالعه‌ی موردنی برای

¹ Buckling Resistant Bracing

² Northridge 1994

³ Kobe Japan 1995

⁴ Duzce and Izmit Turkey

⁵ Chi-Chi, Taiwan 1999

⁶ Parkfield, California 1966

⁷ Pacoima, San Fernando 1971

⁸ Bolt